
Bydgoszcz, st. 509, ul. Pod Blankami
31, gm. loco , woj.
kujawsko-pomorskie, AZP 37-38/210

Informator Archeologiczny : badania 34, 224

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Najpewniej znajduje się ona poza konstrukcją badanego obiektu.

W trakcie prowadzonych prac pozyskano ruchomy materiał zabytkowy w postaci ceramiki naczyniowej średniowiecznej, nowożytnej oraz kafli piecowych.

Ceramika średniowieczna została wykonana z surowca zbliżonego do tzw. białej ceramiki krakowskiej, wypalanej w atmosferze redukcyjnej oraz utleniającej. Zdobienie powierzchni w formie dookólnych linii rytych oraz dołków paznokciowych. Materiał średniowieczny datowano na przełom XIII i XIV w. i 1. poł. XIV w. Ceramikę nowożytną, w dużej partii polewaną polewą pomarańczową, zieloną i brunatną, datowano na XVI-XVIII w.

Kafle są reprezentowane przez wyroby nowożytne datowane na XVII w. Do szczególnie interesujących należy zaliczyć kafle płytowe z kartuszami herbowymi rodzaju Promnitzów, pokryte zieloną polewą.

Prace archeologiczne, prowadzone w omawianym rejonie zachodnim starożytnego miasta, powinny być kontynuowane

Bobowicko, st. 3, gm. Międzyrzecz, woj. lubuskie, AZP 51-15/80

patrz: wczesne średniowiecze

Brzezie, st. 17, gm. Kłaj, woj. małopolskie

patrz: neolit

BYDGOSZCZ, st. 509, ul. Pod Blankami 31, gm. *loco*, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 37-38/210

- miasto, średniowiecze-nowożytność

Badania archeologiczne o charakterze ratowniczym, wyprzedzające prace budowlane, prowadzone przez mgr Annę Siwiak i mgr. Wojciecha Siwiaka (Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska w Bydgoszczy). Finansowane przez inwestora prywatnego.

Podczas badań zarejestrowano 6 faz drewnianej zabudowy. Rodzaj konstrukcji i forma zabudowy wskazują, że były to budynki gospodarcze stanowiące zaplecze głównych zabudowań zlokalizowanych przy ul. Długiej. Pozostałości konstrukcji drewnianych zostały częściowo zniszczone przez fundament arkadowy budynku z 1. poł. XIX w.

Dokumentacja i zabytki znajdują się w WUOZ, Delegatura w Bydgoszczy. Badania nie będą kontynuowane.

CIECHANÓW, ul. Pułtуска, gm. *loco*, woj. mazowieckie, AZP 43-62

- osadnictwo typu miejskiego (XV do XX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe (wyprzedzające) w obrębie wykopu pod kolektor odprowadzający wodę deszczową (szer. wykopu – 2,50 m), przeprowadzone od 3 lipca do 19 października przez Marka Piotrowskiego (autor sprawozdania, „EVIS’ s.c). Finansowane przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Ciechanowie. Trzeci sezon badań. Przebadano łącznie powierzchnię 265 m².

W sezonie 2000 przekopano 88 m (do zbiegu ul. Pułtuskiej i ul. 11. Pułku Ułanów Legionowych), gdzie nastąpiło podłączenie do instalacji już istniejącej. Dodatkowo, przy południowej krawędzi wykopu, w celu wyjaśnienia funkcji odkrytych konstrukcji drewnianych założono wykop o powierzchni 18 m².

Na północnej części jezdni ul. Pułtuskiej przebadano wykop o długości 17 m, podzielony ze względów technicznych na 2 odcinki eksploracyjne.

Najważniejsze odkrycia – wykop główny: fragmenty drewnianej zabudowy z XV-XVI w. – budynek tzw. stajni, wypełniony warstwą mierzwy grubości 1,50 m, z dużą liczbą zabytków organicznych (gałęzie, obrobione drewno, fragmenty beczek, fragmenty obuwia skózanego), ceramiką i zabytkami metalowymi (m.in. znaleziono 2 ostrogi). Uchwycona szerokość budynku – 5 m, konstrukcja podobna do budynku odkrytego w 1998 r. (zachowały się drewniane belki konstrukcji podłogi i ściany wykonane z pionowych desek). Większa część budynku kontynuuje się w kierunku północnym i zalega pod jezdnią ulicy. Odkryty budynek